

Als we bij de boerderij van Ronald zijn, zien we tot onze en ook hun verrassing een wild zwijn. Die hebben ze daar nog niet gezien. Het is waarschijnlijk een jong zwijn dat verdwaald is, of op zoek naar een kudde. Hij heeft haast, hoort de honden van de werknemers blaffen, en probeert zich zo snel mogelijk uit de voeten te maken. Dan vlucht hij het sojaveld in, maar komt later zwemmend door het stuwmeer terug. Hij vlucht de berg op en is verdwenen.



is, of op zoek naar een kudde. Hij heeft haast, hoort de honden van de werknemers blaffen, en probeert zich zo snel mogelijk uit de voeten te maken. Dan vlucht hij het sojaveld in, maar komt later zwemmend door het stuwmeer terug. Hij vlucht de berg op en is verdwenen.



Ondertussen zijn de 'cowboys' weer terug en brengen wij hen op de hoogte van het wilde zwijn. We laten de foto's zien. Zij zijn ook aangenaam verrast en zeggen er meteen bij dat ze dat vlees heerlijk vinden. Ze zullen er waarschijnlijk op gaan jagen. Een lekker kerstmaal?

Dan wordt het voor ons hoog tijd op weg te gaan naar het middageten. Dat staat al op ons te wachten, want voor elke klus is er personeel! Maar... op weg naar huis zien we weer iets dat ons hogelijk verbaast: een koe met een pasgeboren kalf... en op korte afstand een aasgier

onder de palmboom, die zo'n buitenkansje niet voorbij wil laten gaan. De aasgier, met een tweede op korte afstand, zit klaar de navelstreng van het kalf te pakken... maar de koe beschermt haar, zodat de gier het nakijken heeft en geen schijn van kans krijgt.



Tijdens het eten raken we niet uitgepraat over wat we die ochtend hebben beleefd. Dit hebben we als heel bijzonder ervaren.



Na een heerlijk visschotel van Tilapiavis is het inmiddels al bijna drie uur in de middag. En we zouden nog gaan vissen in het (stuw)meer van het buitenhuis van de Elgersma's. Dat is een oud fazendahuis (boerderij) uit de jaren vijftig van de vorige eeuw. Ze hebben een stuw in het riviertje aangelegd en daar verschillende soorten vissen in uitgezet, o.a. tilapia. En laat het nu gebeuren dat de vrouwen beide een joekel van een tilapia vangen! Met z'n vieren vangen we er zelfs elf, zodat we de komende week heerlijk vis kunnen

eten. De werknemer en zijn vrouw die op het erf van de fazenda wonen is heel bedreven in het schoonmaken van vis, zodat ze binnen een mum van tijd panklaar zijn gemaakt en in de vriezer kunne worden bewaard.

Na het vissen drinken we aan het meer nog een kop koffie en overdenken we de dag. Als we daarna huiswaarts gaan, zien we voor de 'oude' ingang van het boerenerf nog een klein bidkappelletje, met een kopie van een oud beeldje van de zwarte madonna. Bijzonder!

